

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/151/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013201213
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013201213.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Pribelskej PhD. v právnej veci navrhovateľa: C. C.R., bytom XX. G. XXXX, U. V., I. E. proti odporcovi: Mesto Trebišov, so sídlom M. R. Štefánika 862/204, Trebišov, za účasti: M. Y., bytom B. XXXX/X, Z. v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 30076/2132/2013-KFu zo dňa 23. júla 2013, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/42/2013-32 zo dňa 14. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/42/2013-32 zo dňa 14. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi a ďalšej účastníčke konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 2Sp/42/2013-32 zo dňa 14.04.2015 Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie odporcu č. 30076/2132/2013-KFu zo dňa 23.07.2013 a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok vo výške 35,- €.

1.2 Rozhodnutím č. 30076/2131/2013-KFu zo dňa 23.07.2013 Mesto Trebišov vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov č. Pd 56/13-6 zo dňa 14.05.2013 proti rozhodnutiu Mesta Trebišov č. 3163/2011 zo dňa 29.06.2011 a zrušilo protestom napadnuté rozhodnutie Mesta Trebišov.

1.3 Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 26 ods. 1 a 2, § 27 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“) a § 69 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a uviedol, že s inštitútom protestu prokurátora sa zaoberal Najvyšší súd SR v rozsudku č. k. 5Sžp/7/2012, v ktorom uviedol, že „inštitút protestu prokurátora ako osobitný opravný prostriedok slúži na nápravu nezákonných

rozhodnutí - na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Treba zdôrazniť, že od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste, nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom, ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka, a to aj vtedy, ak dal k takému konaniu podnet. V prípade, že správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal vyhovie protestu prokurátora, ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania má aj zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok (§ 69 ods. 4 Správneho poriadku)“.

1.4 Krajský súd v Košiciach sa stotožnil s citovaným právnym názorom Najvyššieho súdu SR a preto námietku navrhovateľa, že konanie o proteste prokurátora sa uskutočnilo bez jeho účasti a že so zrušením rozhodnutia, ktoré prokurátor napadol, nesúhlasil, nepovažuje za dôvodnú. Predmetom súdneho preskúmavania je rozhodnutie o proteste prokurátora, teda rozhodnutie vydané v konaní podľa § 69 Správneho poriadku. Súd v preskúmvacom konaní môže skúmať to, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote a či pre dôvody v ňom uvedené, sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť. V takto ohraničenom prieskumnom konaní súd konštatuje, že protest bol podaný vecne a miestne príslušným prokurátorom v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, ktoré napadol. Dôvody uvedené v proteste, pre ktoré považoval prokurátor rozhodnutie odporcu za nezákonné, a to porušenie ustanovenia § 47 ods. 1 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku, považuje súd za opodstatnené a súladné so zákonom.

Hoci ide o porušenie procesných predpisov, tieto porušenia mohli mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, ktoré pre neurčitosť výroku by ani nebolo vykonateľné.

Ďalšia účastníčka konania U. M. Y. pred vydaním rozhodnutia nemala možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a preukazovať svoj vlastnícky vzťah k nehnuteľnosti. Nehnuteľnosť odporca žiadnym spôsobom neoznačil, neidentifikoval a preto ani nemohol mať dostatočné vedomosti o tom, či, kto a akým spôsobom ruší pokojný stav, ktorý existoval pred zásahom, proti ktorému sa ochrany domáhal navrhovateľ u odporcu.

1.7 Ochrana podľa § 5 Občianskeho zákonníka je výnimkou zo všeobecne platnej zásady, že ochranu proti tomu, kto ohrozi alebo poruší právo, poskytuje zásadne súd. Táto ochrana je občianskoprávnou ochranou, ktorej zmysel treba hľadať v jej predbežnosti a v ochrane pokojného stavu najbližším kompetentným orgánom, t.j. obcou (Komentár k zákonu č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). V konaní mal postupovať odporca podľa Správneho poriadku a v konaní mal riešiť a zisťovať skutkové otázky. Nemôže skúmať právne vzťahy a právny stav, a preto, že ak by zistil že vo veci ide o riešenie predovšetkým právnych otázok, nemôže vydať rozhodnutie podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ale odkázať navrhovateľa na súd.

1.8 Vzhľadom na uvedené súd považoval dôvody nezákonnosti protestom napadnutého rozhodnutia za dôvodné a opodstatnené, a preto odporca neporušil zákon, keď na základe protestu prokurátora svoje rozhodnutie zrušil.

Hoci prokurátor nenavrhol v proteste zrušené rozhodnutie nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu, nič nebráni odporcovi, aby o návrhu navrhovateľa na vydanie rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka opätovne, za dodržania ustanovení Správneho poriadku, rozhodol.

2.

2.1 Vo včas podanom odvolaní navrhovateľ uviedol, že odvolaním napáda rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd potvrdzuje nezákonnú zmenu v reálnom ako aj právnom stave vlastníctva navrhovateľa a z toho titulu sa domáha zrušenia rozhodnutia súdu v celom rozsahu a vydania nového

rozhodnutie v tejto veci. V súdnom konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 písm. O.s.p. Krajský súd nemal oprávnenie potvrdiť zrušenie ústavne zaručenej právnej ochrany pokojne trvajúceho vlastníctva navrhovateľa, ktorá je jeho základným právom. Podľa názoru navrhovateľa žiaden orgán verejnej moci nie je splnomocnený k tomu, aby konal vo veci, ktorá je v rozpore s chráneným verejným záujmom.

2.2 Navrhovateľ v podanom odvolaní uviedol, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nebola predmetom návrhu. Predmetom návrhu boli predovšetkým otázky ústavnosti príčinne súvisiace s protestom prokurátora a následne obnoveným správny konaním. Krajskému súdu bolo navrhnuté, aby rozhodol predovšetkým s ohľadom na ústavnosť vlastníctva a s ohľadom na právo prokurátora napadnúť nezákonne trvajúce opatrenia orgánu verejnej správy. Nie každý vystupujúci účastník konania mal spôsobilosť byť účastníkom konania a podľa názoru navrhovateľa prokurátor nemal procesnú spôsobilosť zamerať protest proti chránenému verejnemu záujmu. Z obsahu podaného protestu vôbec nevyplyva, že sa navrhuje obnovenie konania za účelom zrušenia právnej ochrany. Navrhovateľ v konaní pred správnym súdom vystupoval ako účastník konania, ale nemal procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania, nakoľko nebol riadne zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom a z toho titulu nemal možnosť účinne obhajovať svoje práva.

Ďalej uviedol, že sa nepodal potrebný návrh na konanie vo veci zrušenia poskytnutej právnej ochrany, ktorá je nutnou zákonnou podmienkou pre zákonné začatie konania. Protest prokurátora nie je možné považovať za návrh na konanie vo veci zrušenia predbežných opatrení, pretože tento právny inštitút neumožňuje vyvolať obnovu správneho konania vo veci.

V predmetnom spore podľa navrhovateľa rozhodovala sudkyňa vylúčená pre predpojatosť, ktorú prejavila pred ústnym pojednávaním svojím postojom k písomnému súhlasu na rozhodnutie veci bez pojednávania danému iba pre prípad navrhovateľa. Krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil tým, že vôbec nepoužil ustanovenia článkov 13, 16 a 17 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol, že prekročenie procesných lehôt je súčasťou minulého skutku, ktorý už netrvá, pretože nemôže ísť trvajúcu významnú skutočnosť. Určenie právnej povinnosti U. Y. je vykonané podľa práva. Túto skutočnosť spochybňuje odporca na základe tvrdenia prokurátora. Absentujú skutkové veci, ktoré by boli rozsudkom napravené. Rozsudkom sa nič nenapravilo, nič nezačalo trvať podľa práva, ale naopak je zjavné, že v prípade potvrdenia rozsudku by vlastníctvo sa nezákonne zmenilo a vzniknutý stav vo vlastníctve by bol nezákonný a ústavne nekonformný. Tvrdenie krajského súdu, že poskytnutá ochrana podľa § 5 Občianskeho zákonníka je výnimkou zo všeobecnej platnej zásady, že právna ochrana patrí súdom, je pravdivé, ale z neho nevyplyva neoprávnenosť Mesta Trebišov pre vydanie predbežných opatrení na ochranu vlastníctva. Krajský súd neuvádza vo svojom rozsudku, či aj zmenený stav vlastníctva je zákonný. Tak je nedostatočne zdôvodnený iba proces rozhodovania a nie následky rozhodnutia. Zrušením predbežných opatrení sa neupevnila nezákonnosť v reálnom aj právnom stave vlastníctva.

Súčasný skutkový stav veci spôsobil zrušením predbežných opatrení zásah do pokojného stavu vlastníctva, pričom tento zásah je nemorálny. Zmena, ktorá vznikla vo vlastníctve nie je podľa práva, lebo vznikla výlučne v individuálnom záujme porušiteľky tým, že domnelé vlastnícke právo porušiteľky sa považovalo za významnejšie. Porušil sa princíp rovnakého a nerozdielného vlastníckeho práva za predpokladu, že aj domnelé vlastníctvo je skutočným vlastníctvom. Z listinných podkladov, ktoré predložila porušiteľka, krajský súd zistil evidenčný stav z listiny katastra nehnuteľností a právny titul, ktorým je rozhodnutie o dedičstve, ale nezobral do úvahy, že údaje o vlastníctve právnej predchodkyne porušiteľky sú zapísané v čase, kedy o nich má rozhodnúť krajský súd.

3.

3.1 Odporca vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Košiciach dňa 07.07.2015 uviedol, že

odvolanie navrhovateľa považuje za zavádzajúce a zmätočné vo všetkých jeho bodoch a preto sa domáha, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

4.

4.1 Ďalšia účastníčka konania U.. M. Y. vo svojom vyjadrení zo dňa 26.06.2015 uviedla, že v celom rozsahu odmieta tvrdenia navrhovateľa o tom, že v súdnom konaní došlo k vadám. Uviedla, že predmetom sporu nie je majetkové delenie, ktoré bolo dávno ukončené, ale skúmanie oprávnenosti na zrušenie predbežného opatrenia uloženého Mestom Trebišov na nehnuteľnosť č. 178/4 v obci Milhostov, ktorá je v jej a v sestrinom vlastníctve. Uvedenú nehnuteľnosť právoplatne nadobudli ako dedičstvo po matke, čo je overené aj osvedčením o dedičstve.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné a po neverejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vydaný v súlade so zákonom, a preto ho podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 2501 ods. 2 O.s.p. ako vecne správny vo výroku potvrdil.

Podľa § 7 ods. 2 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

5.3 Podľa § 2501 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

5.4 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5.5 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.6 Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

5.7 Podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

5.8 Podľa § 26 ods. 1 a 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, protest proti opatreniu podáva prokurátor orgánu verejnej správy, ktorý nezákonné opatrenie vydal. Ak orgán verejnej správy protestu prokurátora vyhovie, je povinný do 30 dní od doručenia protestu podľa návrhu prokurátora uvedeného v

proteste toto opatrenie zrušiť alebo nahradiť opatrením, ktoré bude v súlade so zákonom a s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

5.9 Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre na protest prokurátora proti rozhodnutiu sa vzťahujú ustanovenia § 26 s týmito odchýlkami:

orgán verejnej správy, ktorý nemá svoj bezprostredne nadriadený orgán ani dozerajúci orgán, predloží protest prokurátora spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie orgánu oprávnenému na rozhodovanie o opravnom prostriedku v poslednom stupni, ak nevyhovie protestu prokurátora v ustanovenej lehote (§ 26 ods. 2) sám alebo ak mu vyhovie iba čiastočne; ústredný orgán štátnej správy predloží v takom prípade protest prokurátora na rozhodnutie svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe ním ustanovenej komisie,

rozhodnutie o proteste prokurátora doručí orgán, ktorý rozhodoval o proteste, prokurátorovi a účastníkom konania; ak o proteste prokurátora rozhodoval bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v písmene a/, doručí rozhodnutie o proteste prokurátora aj orgánu verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie, proti ktorému bol podaný protest,

proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní,

vykonateľnosť rozhodnutia, proti ktorému bol podaný protest, sa neodkladá uplynutím lehoty ustanovenej na vybavenie protestu; ak však bol protest podaný aj proti nariadeniu alebo uskutočňovaniu výkonu rozhodnutia, ďalší výkon rozhodnutia sa podaním protestu odkladá až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o proteste,

protest proti rozhodnutiu môže prokurátor podať do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia; ak ide o rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať riadny opravný prostriedok, do troch rokov od jeho vydania.

5.10 Podľa § 69 ods. 1 - 4 Správneho poriadku, ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Ak takto správny orgán plne nevyhovie protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správneho orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58); ak ide o ústredný orgán štátnej správy, predloží protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2). Rozhodnutie o proteste prokurátora sa doručí prokurátorovi a účastníkom konania. Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

5.11 Z administratívneho spisu súd zistil, že odporca rozhodnutím zo dňa 29.06.2011 č. sp. 3163/2011 na návrh navrhovateľa vydal podľa § 5 Občianskeho zákonníka rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktorým uložil U. M. Y. povinnosť zdržať sa všetkých fyzických a nefyzických činností vo vzťahu k navrhovateľovi C. C.R., členom jeho rodiny a veciam v jeho vlastníctve. Ďalej sa jej zakazuje vstupovať do záhrady navrhovateľa, vrátane jej všetkých častí, vykonávať svoje vlastnícke práva, ktoré sú v konflikte s vlastníckym právom navrhovateľa, znehodnocovať hodnoty vecí nachádzajúcich sa na dotknutých častiach záhrady, brať do svojej faktickej moci a nakladať s nimi a brániť navrhovateľovi, aby do záhrady vstupoval a nakladal s ňou ako doteraz. Ďalej nariadil obnovenie predošlého stavu, v dôsledku čoho menovaná bola povinná odstrániť nové oplotenie, ktoré postavila a rekultivovať pôdu uvedením do pôvodného stavu a navrhovateľovi sa umožnilo nakladať so záhradou ako pred narušením pokojného stavu. V odôvodnení rozhodnutia odporca uviedol, že konanie začal na návrh navrhovateľa zo dňa 26.05.2011, ktorým sa domáhal obnovenia pokojného stavu a zamedzenia prístupov odporkyne na nehnuteľnosť, ktorá je v jeho vlastníctve. Ďalej v dôvodoch uviedol, že nenariadil ústne pojednávanie, pretože miestnym zistením došiel k záveru, že podaný návrh je odôvodnený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trebišove podal proti tomuto rozhodnutiu protest zo dňa 14.05.2013 č. Pd56/13-6 ktorým navrhol, aby odporca rozhodnutie zrušil ako nezákonné, pretože ním bolo porušené ustanovenie § 33 ods. 2, § 49 a § 47 ods. 1 Správneho poriadku. V dôvodoch protestu

prokurátor vytýkal odporcovi, že v rozpore s ustanovením § 49 Správneho poriadku nerozhodol o návrhu navrhovateľa v lehote 30 dní, a o dôvodoch nedodržania tejto lehoty neupovedomil účastníka konania.

5.13 Za najzávažnejšie pochybenie prokurátor považoval samotný výrok rozhodnutia o predbežnom opatrení, ktorý obsahuje uloženie povinnosti, ktoré je nejasné a nepresné. Konštatoval, že odporca zakázal odporkyni (U. M. Y.) vstupovať do záhrady navrhovateľa, pričom túto záhradu žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Odporca tiež nariadil odporkyni odstrániť oplotenie, ktoré postavila, no neuvádzal, o aké oplotenie sa jedná, kde sa nachádza, kto je vlastníkom tohto pozemku, parcelné číslo pozemku, číslo LV, či iné špecifikum, podľa ktorého by bola jednoznačne určená povinnosť ku konkrétnemu pozemku. Prokurátor ďalej konštatoval, že v predloženej fotokópii z administratívneho spisu sa nenachádzal list vlastníctva k pozemkom, ktoré boli predmetom konania a z toho vyplýva, že odporca sa vlastníckymi vzťahmi k nehnuteľnostiam nezaoberal. Konštatoval, že výrok rozhodnutia musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktoré je predmetom konania. Odporca vo výroku napadnutého rozhodnutia určil povinnosť odporkyni všeobecne, čím porušil ustanovenie § 47 ods. 1 Správneho poriadku.

5.14 Ďalej prokurátor vytýkal odporcovi porušenie ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu, i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnú jeho doplnenie. Konštatoval, že v spise, ktorý mu bol predložený, sa nenachádza výzva správneho orgánu účastníkom konania, aby sa vyjadrili k podkladom pred vydaním rozhodnutia, v dôsledku čoho odporca porušil citované ustanovenie Správneho poriadku.

5.15 Odporca preskúmaným rozhodnutím protestu prokurátora vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil.

6.

6.1 Odvolací súd v danej veci posudzoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/42/2013-32 zo dňa 14.04.2015, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č. 30076/2132/2013-KFu zo dňa 23.07.2013 o vyhovení protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov č. Pd 56/13-6 zo dňa 14.05.2013 proti rozhodnutiu Mesta Trebišov č. 3163/2011 zo dňa 29.06.2011 o zrušení protestom napadnutého rozhodnutia Mesta Trebišov.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu.

Odvolací súd mal za preukázané, že odporca rozhodnutím zo dňa 29.06.2011 č. 3163/2011 na návrh navrhovateľa vydal podľa § 5 Občianskeho zákonníka rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktorým uložil U. M. Y. povinnosť zdržať sa všetkých fyzických a nefyzických činností vo vzťahu k navrhovateľovi C. C.R., členom jeho rodiny a veciam v jeho vlastníctve. V predmetnej veci sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s názorom prokurátora Okresnej prokuratúry v Trebíšove, že rozhodnutím odporcu boli porušené ustanovenia § 33 ods. 2, § 49 a § 47 ods. 1 Správneho poriadku. V rozpore s ustanovením § 49 Správneho poriadku odporca nerozhodol o návrhu navrhovateľa v lehote 30 dní, o dôvodoch nedodržania tejto lehoty neupovedomil účastníka konania. Výrok rozhodnutia o predbežnom opatrení, ktorý obsahuje uloženie povinnosti je nejasný a nepresný. Odporca vo výroku napadnutého rozhodnutia určil povinnosť odporkyni všeobecne, čím porušil ustanovenie § 47 ods. 1 Správneho poriadku. Zároveň účastník konania nemal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, prokurátor v danej veci postupoval v súlade so zákonom, keď podal protest prokurátora č. Pd56/13-6. Odporca

preskúmaným rozhodnutím protestu prokurátora vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil z titulu, aby odstránil nezákonný stav spočívajúci v nejasnej formulácii uloženia povinnosti účastníčke konania.

Tak ako má navrhovateľ právo na ochranu vlastníctva, má aj účastník konania právo na to, aby jeho práva a povinnosti vyplývajúce z rozhodnutia správneho orgánu boli formulované jasne, určite a zrozumiteľne s tým, že jasnou formuláciou výroku rozhodnutia správneho orgánu sa zabezpečí aj ochrana vlastníckeho práva navrhovateľa. V podanom odvolaní žalobca namietal, že ide o zásah do pokojného stavu jeho vlastníctva, že nemal procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania, navyše nebol zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Ďalej namietal zaujatosť zákonnej sudkyne ako aj tú skutočnosť, že súd nemal dostatok skutkových podkladov na vydanie rozhodnutia.

K vyššie uvedeným námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza, že konanie proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu v zmysle ustanovení § 2501 a nasl. O.s.p. neustanovuje obligatórnu povinnosť právneho zastúpenia. Ak chcel mať navrhovateľ kvalifikovaného právneho zástupcu, bolo jeho právom a nie povinnosťou, si ho zvoliť. Neustanovenie právneho zástupcu za účelom kvalifikovanej obhajoby pred súdom nemá dopad na procesnú spôsobilosť navrhovateľa byť účastníkom konania, keďže sa povinné právne zastúpenie v tomto konaní nevyžaduje.

6.6 Navrhovateľ uviedol, že zákonná sudkyňa prejavila svoju zaujatosť už pred ústnym pojednávaním svojím postojom k písomného súhlasu na rozhodnutie veci bez pojednávania danému iba pre prípad navrhovateľa. K namietanej zaujatosti zákonnej sudkyne, odvolací súd uvádza, že námietku zaujatosti mal navrhovateľ uplatniť v zmysle § 15a ods. 1 a 2 O.s.p. najneskôr na prvom pojednávaní, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol navrhovateľ dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Pojednávanie sa uskutočnilo dňa 14.04.2015, pričom podľa zápisnice námietka zaujatosti navrhovateľa voči sudkyňi vznesená nebola, nebola vznesená ani písomne pred pojednávaním (navrhovateľ uviedol, že už pred pojednávaním sa prejavila zaujatosť sudkyne), a teda odvolací súd na túto námietku vznesenú v odvolaní neprihliada.

K námietke navrhovateľa, že krajský súd nemal dostatok skutkových podkladov na vydanie rozhodnutia odvolací súd uvádza, že skutkovým podkladom na vydanie rozhodnutia krajského súdu bol pripojený administratívny spis, ktorý je v prípade správneho súdnictva nevyhnutnou súčasťou súdneho spisu na posúdenie konania pred správnym orgánom a zároveň súd vychádzal aj z obsahu výpovedí účastníkov konania na ústnom prejednaní veci dňa 14.04.2015. Súd pri rozhodovacej činnosti vzal do úvahy skutkový stav pred správnym orgánom, aplikoval právne predpisy a po zvážení všetkých okolností vydal rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonom.

7.

7.1 Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok navrhovateľa, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a teda rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/42/2013 zo dňa 14.04.2015 potvrdil ako vecne a právne správny.

7.2 Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7.3 Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

8.

8.1 O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 2501 ods. 2 O.s.p. tak, že

navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, pretože bol v súdnom odvolacom konaní neúspešný a odporcovi a účastníkovi konania preto, lebo im zo zákona náhrada trov konania neprislúcha (§ 250i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.